

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 168

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 5 martie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
26.	— Lege privind protejarea patrimoniului cultural imaterial.....	2-4
313.	— Decret pentru promulgarea Legii privind protejarea patrimoniului cultural imaterial.....	4
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
10.	— Hotărâre privind modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 42/2004 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților.....	5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
212.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 639/2007 privind structura organizatorică și atribuțiile Oficiului Român pentru Imigrări.....	5-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
35.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind modificarea anexei la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 64/2007 pentru aprobarea tarifului mediu pentru serviciul de transport, a tarifului pentru serviciul de sistem, a tarifului pentru serviciile prestate de operatorul de piețe centralizate participanților la piețele administrate de acesta și a tarifelor zonale aferente serviciului de transport, practicate de operatorii economici din cadrul sectorului energiei electrice.....	7
REPUBLICĂRI		
	Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor.....	8-13
★		
	Ordonanța Guvernului nr. 106/1999 privind contractele încheiate în afara spațiilor comerciale.....	14-15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind protejarea patrimoniului cultural imaterial**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Prezenta lege stabilește cadrul general necesar pentru identificarea, documentarea, cercetarea, protejarea, conservarea, promovarea, punerea în valoare, transmiterea și revitalizarea elementelor patrimoniului cultural imaterial, caracteristică definitorie a comunităților umane, ca factor de coeziune socială și de dezvoltare economică.

(2) Prezenta lege nu poate fi folosită, în întregime sau în parte, de nicio persoană fizică ori juridică pentru a obține protecția unui element al patrimoniului cultural imaterial prin intermediul actelor normative care reglementează proprietatea industrială sau dreptul de autor.

Art. 2. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *patrimoniu cultural imaterial* — totalitatea practicilor, reprezentărilor, expresiilor, cunoștințelor, abilităților — împreună cu instrumentele, obiectele, artefactele și spațiile culturale asociate acestora — pe care comunitățile, grupurile sau, după caz, indivizii le recunosc ca parte integrantă a patrimoniului lor cultural;

b) *expresii culturale tradiționale* — forme de manifestare ale creativității umane cu exprimare materială, orală — forme de artă a cuvântului și expresii verbale tradiționale — forme de exprimare muzicală — cântece, dansuri, jocuri populare — forme de expresie sincretică — obiceiuri, ritualuri, sărbători, etnoiatrie, jocuri de copii și jocuri sportive tradiționale — forme ale creației populare în domeniul tehnic, precum și meșteșuguri ori tehnologii tradiționale;

c) *tezaure umane vii* — titlul onorific ce poate fi conferit acelor persoane care sunt recunoscute de către comunitate drept creatoare și transmițătoare de elemente ale unui domeniu al patrimoniului cultural imaterial, în forma și cu mijloacele tradiționale nealterate;

d) *marcă tradițională distinctivă* — elementul specific de autenticitate al expresiei culturale tradiționale pe care o definește ca fiind reprezentativă pentru un grup de creatori, interpreți ori meșteșugari tradiționali, păstrători sau transmițători ai elementelor patrimoniului cultural imaterial.

Art. 3. — Patrimoniul cultural imaterial este transmis din generație în generație, recreat în permanență de comunități și grupuri umane, în interacțiune cu natura și istoria lor, conferindu-le acestora un sentiment de identitate și continuitate, contribuind în același timp la promovarea respectului față de diversitatea culturală și creativitatea umană.

Art. 4. — Principalele caracteristici ale patrimoniului cultural imaterial sunt:

- caracterul anonim al originii creației;
- transmiterea cu precădere pe cale informală;
- păstrarea sa în special în cadrul familiei, grupului și/sau al comunității;

d) delimitarea după următoarele criterii: teritorial, etnic, religios, vârstă, sex și socioprofesional;

e) percepția ca fiind intrinsec legat de grupurile și/sau comunitățile în care a fost creat, păstrat și transmis;

f) realizarea, interpretarea ori crearea elementelor patrimoniului cultural imaterial în interiorul grupului și/sau al comunității, cu respectarea formelor și tehnicilor tradiționale.

Art. 5. — Patrimoniul cultural imaterial poate fi constituit din manifestări aparținând următoarelor domenii:

a) tradiții și expresii verbale, având limbajul ca vector principal al expresiei culturale;

b) artele spectacolului, având ca mijloace de expresie sunetul muzical și mișcarea corporală;

c) practici sociale, ritualuri și evenimente festive, jocuri de copii și jocuri sportive tradiționale;

d) cunoștințe și practici referitoare la natură și la univers;

e) tehnici legate de meșteșuguri tradiționale.

CAPITOLUL II**Expresiile culturale tradiționale**

Art. 6. — (1) Expresiile culturale tradiționale sunt rezultatul activității de creație a unei comunități umane cu caracteristici culturale coerente care permit delimitarea de alte comunități umane.

(2) Expresiile culturale tradiționale cuprind:

a) creația exprimată în forme verbale: povestea, basmul, snoava, legenda, balada, lirica rituală și nerituală, teatrul popular, orația, descântecul, ghicitoarea, proverbul și altele asemenea;

b) creația exprimată în forme nonverbale: cântecul fără acompaniament, melodia vocală, instrumentală sau de joc, dansul și altele asemenea;

c) creația exprimată în forme imateriale sincretice: cântecul cu acompaniament instrumental, incantația și altele asemenea;

d) creația exprimată în forme materiale, denumite *produse meșteșugărești*: obiecte, instrumente, unelte și instalații, ori realizate în forme de expresie plastică grafică: desenul și modelul decorativ.

(3) Expresiile culturale tradiționale pot fi exprimate și sub forma unor rețete sau instrucțiuni de preparare ori pregătire a unor alimente, respectiv a unor substanțe chimice, ori materiale de construcție, textile ori altele asemenea.

Art. 7. — (1) În cazul în care pentru o ocupație din cadrul expresiilor culturale tradiționale sau pentru un domeniu al patrimoniului cultural imaterial există pe întregul teritoriu al României persoane percepute de comunitatea lor ca singurele capabile să realizeze acele expresii culturale în forma și cu mijloacele tradiționale nealterate, acele persoane primesc titlul de tezaure umane vii.

(2) Titlul de tezaur uman viu este viager, personal și netransmisibil și se acordă de către Comisia națională pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial.

Art. 8. — (1) Creatorii, interpreții populari și meșteșugarii tradiționali, păstrători și/sau transmițători ai elementelor patrimoniului cultural imaterial, se pot asocia în vederea adoptării mărcii tradiționale distinctive.

(2) Marca tradițională distinctivă, necesară identificării creațiilor populare originale autentice față de creații similare din alte zone etnografice din țară și din străinătate, se omologhează de către Centrul Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale, la solicitarea expresă și în scris a creatorilor, interpreților populari, a meșteșugarilor tradiționali sau a păstrătorilor/transmițătorilor, cu recomandarea expresă și în scris a Comisiei naționale pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial.

(3) Marca tradițională distinctivă poate fi reprezentată și ca însemn grafic.

(4) Creatorii, interpreții populari și meșteșugarii tradiționali beneficiază de același regim fiscal ca și producătorii agricoli.

(5) Creatorii, interpreții populari și meșteșugarii tradiționali își desfășoară activitatea în mod individual sau în cadrul unor asociații familiale.

CAPITOLUL III

Măsurile de protejare a patrimoniului cultural imaterial

Art. 9. — (1) Conservarea manifestărilor de viață culturală tradițională a comunităților — reprezentând un demers sistematic și coordonat pentru recunoașterea expresiilor culturale tradiționale de către specialiștii în domeniile patrimoniului cultural imaterial — se face prin adoptarea următoarelor măsuri:

a) elaborarea de strategii de salvagardare a elementelor patrimoniului cultural imaterial;

b) stabilirea de criterii de identificare și evaluare, standarde de conservare și procedee de punere în valoare a expresiilor culturale tradiționale ale comunităților;

c) constituirea de comisii consultative, de expertiză și omologare, destinate să certifice valoarea formațiilor artistice care propun un repertoriu de folclor prelucrat sau stilizat;

d) reconstituirea segmentelor vieții tradiționale — materiale și imateriale — despre care comunitățile dețin doar informații documentare orale sau scrise.

(2) Punerea în valoare a patrimoniului cultural imaterial se realizează prin:

a) susținerea programelor și a proiectelor care promovează elementele patrimoniului cultural imaterial;

b) stimularea inițiativelor comunitare de revitalizare a manifestărilor de viață tradițională cu accent asupra elementelor de patrimoniu cultural imaterial ce pot deveni o sursă de dezvoltare economică la nivel local, regional sau/și național;

c) sprijinirea proiectelor de punere în valoare a patrimoniului cultural imaterial comun în zonele și așezările în care sunt comunități multietnice, pentru a contribui la structurarea unei imagini reale asupra diversității patrimoniului cultural imaterial de pe teritoriul României.

Art. 10. — Măsurile de protejare a patrimoniului cultural imaterial prevăzute de prezenta lege nu se aplică:

a) rezultatelor însușirii abuzive a creației muzicale folclorice, prin care creațiile unor interpreți reprezentativi pentru o cultură au fost preluate și introduse în circuitul universal și depersonalizate;

b) înregistrărilor, publicațiilor, traducerilor, prelucrărilor, manifestărilor oral-narative sau poetice de orice fel, care astfel au devenit obiecte comerciale ce și-au pierdut referința de identitate culturală și sensul inițial;

c) produselor comerciale de calitate mediocră, care au ca sursă de inspirație motive folclorice emblematice pentru spiritualitatea de pe teritoriul României.

Art. 11. — În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Culturii și Cultelor elaborează Programul național de protejare a patrimoniului cultural imaterial, care se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

Art. 12. — (1) Se înființează Registrul național al patrimoniului cultural imaterial, cu rol de inventar general, în care sunt înscrise elementele ce alcătuiesc patrimoniul cultural imaterial de pe teritoriul României.

(2) Registrul național al patrimoniului cultural imaterial este structurat după cum urmează:

a) lista elementelor patrimoniului cultural imaterial dispărute;

b) lista elementelor patrimoniului cultural imaterial aflate în pericol de dispariție;

c) lista elementelor vii care alcătuiesc patrimoniul cultural imaterial existent pe teritoriul României.

(3) Registrul național al patrimoniului cultural imaterial este organizat și administrat de către Centrul Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale.

(4) Centrul Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale din subordinea Ministerului Culturii și Cultelor poate colabora, în vederea arhivării, cu organisme și instituții de specialitate în domeniu din țară și din străinătate.

CAPITOLUL IV

Instituții și organisme cu atribuții în domeniul patrimoniului cultural imaterial

Art. 13. — Comisia națională pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial, structură fără personalitate juridică, în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor, are atribuții de coordonare a activităților de protejare și promovare a patrimoniului cultural imaterial, desfășurate în baza politicilor culturale ale Ministerului Culturii și Cultelor.

Art. 14. — Comisia națională pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial elaborează Programul național de salvagardare, protejare și punere în valoare a patrimoniului cultural imaterial.

Art. 15. — Comisia națională pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial conferă titlul de tezaure umane vii pentru domenii ale patrimoniului cultural imaterial și alcătuiește listele patrimoniului cultural imaterial prevăzute la art. 12 alin (2).

Art. 16. — Organizarea, funcționarea și atribuțiile Comisiei naționale pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial se stabilesc prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

Art. 17. — În domeniul patrimoniului cultural imaterial Ministerul Culturii și Cultelor îndeplinește următoarele atribuții specifice:

a) elaborează politici și strategii în domeniu;

b) coordonează, la nivel național, activitățile instituțiilor publice cu atribuții în domeniul patrimoniului cultural imaterial;

c) sprijină financiar instituțiile cu atribuții în activitățile de identificare, conservare, protejare și punere în valoare a elementelor ce alcătuiesc patrimoniul cultural imaterial;

d) susține promovarea elementelor patrimoniului cultural imaterial românesc în comunitățile românești de peste hotare;

e) sprijină instituțiile cu atribuții în implementarea strategiilor de salvagardare a elementelor patrimoniului cultural imaterial.

Art. 18. — Centrul Național pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale îndeplinește următoarele atribuții în domeniu:

a) inițiază și derulează proiecte și programe privind activități de conservare, protejare, punere în valoare și promovare a patrimoniului cultural imaterial de pe teritoriul României;

b) susține, inclusiv financiar, proiectele, programele și activitățile de cercetare, conservare, protejare, punere în valoare și promovare a patrimoniului cultural imaterial de pe teritoriul României, inițiate de persoane fizice sau juridice de drept public ori privat, în conformitate cu strategiile și politicile Ministerului Culturii și Cultelor;

c) coordonează metodologic activitatea așezămintelor culturale în domeniul patrimoniului cultural imaterial;

d) colaborează cu instituții specializate în vederea realizării programelor și activităților de cercetare;

e) realizează programe-cadru de educație permanentă în domeniul expresiilor culturale tradiționale;

f) editează și difuzează pe orice suport material cărți și alte publicații din domeniul patrimoniului cultural imaterial, cu acordul Ministerului Culturii și Cultelor;

g) înființează și administrează Registrul național al mărcilor tradiționale distinctive;

h) omologhează mărcile tradiționale distinctive.

Art. 19. — În instituțiile specializate în domeniul patrimoniului cultural imaterial se organizează arhive neconvenționale de folclor, în care sunt colecționate, inventariate și conservate cele mai importante piese din domeniu, prin fixare pe orice fel de suport material.

Art. 20. — În vederea organizării evidenței științifice specifice, instituțiile ce au în administrare arhive neconvenționale au următoarele obligații:

a) să respecte criteriile științifice naționale și internaționale de apreciere a valorii și de alcătuire a documentelor de patrimoniu cultural imaterial;

b) să alcătuiască întregul sistem de cartoteci și de fișe solicitat de metoda științifică prin care s-a operat pentru identificarea fiecărui element al patrimoniului cultural imaterial;

c) să asigure condiții optime de conservare și de protejare a fiecărui document purtător al unui element de patrimoniu cultural imaterial, pentru evitarea degradării fizice și a utilizării frauduloase;

d) să elaboreze și să pună în aplicare programe periodice pentru cercetarea stadiului în care se află elementele aparținând patrimoniului cultural imaterial;

e) să publice lucrări științifice privind rezultatele studiilor fundamentale din domeniu;

f) să sprijine proiectele care stimulează interesul tinerilor pentru domeniul patrimoniului cultural imaterial.

Art. 21. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi Ordonanța Guvernului nr. 19 din 31 ianuarie 2007 privind protejarea patrimoniului cultural imaterial, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2007, se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 29 februarie 2008.
Nr. 26.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind protejarea patrimoniului cultural imaterial

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind protejarea patrimoniului cultural imaterial și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 29 februarie 2008.
Nr. 313.

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE

**privind modificarea Hotărârii Camerei Deputaților nr. 42/2004
pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul art. 42 și al art. 60 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Camerei Deputaților nr. 42/2004 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.258 din 27 decembrie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— doamna deputat Dumitrescu Liana, aparținând Grupului parlamentar al minorităților naționale, este desemnată în calitate de membru al Comisiei pentru tehnologia informației și comunicațiilor.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 martie 2008, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VALER DORNEANU

București, 3 martie 2008.
Nr. 10.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 639/2007 privind structura organizatorică și atribuțiile Oficiului Român pentru Imigrări

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 639/2007 privind structura organizatorică și atribuțiile Oficiului Român pentru Imigrări, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 26 iunie 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — (1) Oficiul este condus de un director general, numit prin ordin al ministrului internelor și reformei administrative, ajutat de un director general adjunct. Directorul general are calitatea de ordonator secundar de credite.”

2. **La articolul 3, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(3) La nivel teritorial, Oficiul are în componență structuri funcționale, regionale sau județene. Șefii unor structuri pot avea calitatea de ordonator terțiar de credite, în condițiile legii.

(4) Structura organizatorică a aparatului propriu al Oficiului este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta

hotărâre, iar structurile organizatorice ale structurilor funcționale, regionale sau județene se stabilesc prin ordin al ministrului internelor și reformei administrative.”

3. **La articolul 5 litera a), după punctul 20 se introduce un nou punct, punctul 21, cu următorul cuprins:**

„21. confirmă statutul de rezident al străinilor incluși pe lista de participanți prevăzută de art. 110 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și autenticitatea datelor prezentate în acest document de călătorie.”

4. **La articolul 8, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„d) efectuarea de acte de constatare în vederea informării organelor de urmărire penală, atunci când constată săvârșirea unor infracțiuni în legătură cu regimul străinilor.”

5. **Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.**

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul internelor și reformei administrative,

Paul Victor Dobre,
secretar de stat

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Paul Păcuraru

p. Ministrul afacerilor externe,

Iulian Buga,

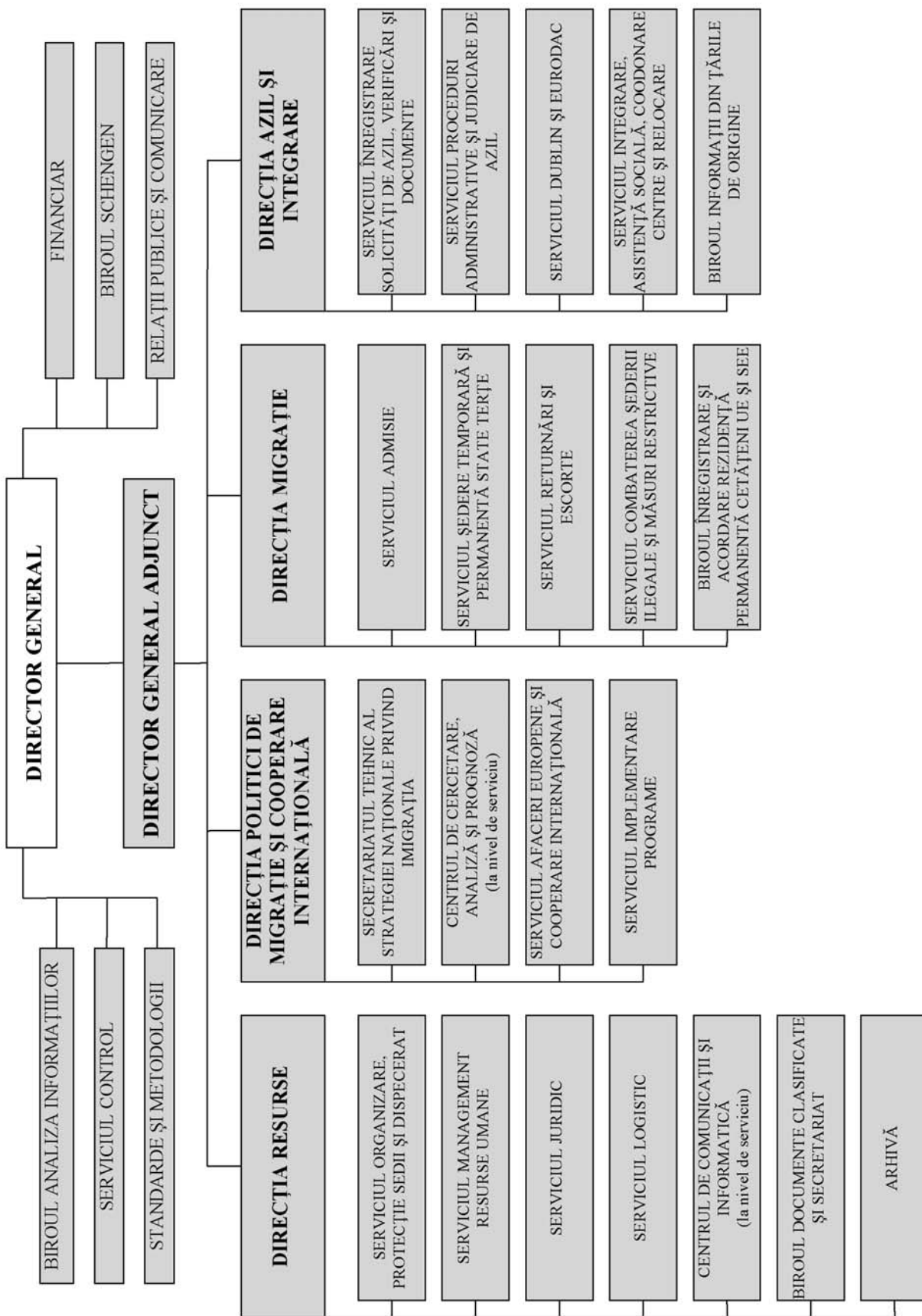
secretar de stat

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 27 februarie 2008.
Nr. 212.

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ A APARATULUI PROPRIU AL
 OFICIULUI ROMÂN PENTRU IMIGRĂRI**

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea anexei la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 64/2007 pentru aprobarea tarifului mediu pentru serviciul de transport, a tarifului pentru serviciul de sistem, a tarifului pentru serviciile prestate de operatorul de piețe centralizate participanților la piețele administrate de acesta și a tarifelor zonale aferente serviciului de transport, practicate de operatorii economici din cadrul sectorului energiei electrice

Având în vedere Referatul de aprobare întocmit de Departamentul prețuri și tarife în domeniul energiei electrice și procesul verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 14 februarie 2008,

în temeiul art. 9 alin. (2), (8) și (9), al art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. e), al art. 74 lit. b) și g), al art. 76 alin. (1) și al art. 79 alin. (3) din Legea energiei electrice nr. 13/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 3 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 410/2007,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — În anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 64/2007 pentru aprobarea tarifului mediu pentru serviciul de transport, a tarifului pentru serviciul de sistem, a tarifului pentru serviciile prestate de operatorul de piețe centralizate participanților la piețele administrate de acesta și a tarifelor zonale aferente serviciului de transport, practicate de operatorii economici din cadrul sectorului energiei electrice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 891 din 27 decembrie 2007, tabelul 1 „Tariful mediu pentru serviciul de transport, tariful pentru serviciul de sistem, tariful pentru serviciile prestate de operatorul de piețe

centralizate participanților la piețele administrate de acesta” se modifică și se înlocuiește cu tabelul 1, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Operatorii economici din cadrul sectorului energiei electrice vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Gergely Olosz

București, 14 februarie 2008.
Nr. 35.

ANEXĂ

Tabelul 1 — Tariful mediu pentru serviciul de transport, tariful pentru serviciul de sistem, tariful pentru serviciile prestate de operatorul de piețe centralizate participanților la piețele administrate de acesta

Operatorul economic	Tariful (lei/MWh)	
Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.	Tariful mediu pentru serviciul de transport al energiei electrice	15,33
	Tariful pentru serviciul de sistem, din care: — pentru servicii funcționale de sistem	17,66 0,82
Societatea Comercială Operatorul Pieței de Energie Electrică „OPCOM” — S.A.	Tariful pentru serviciile prestate de operatorul de piețe centralizate participanților la piețele administrate de acesta	0,30

NOTĂ: Tarifele nu conțin taxa pe valoarea adăugată (TVA).

REPUBLICĂRI

ORDONANȚA DE URGENȚĂ A GUVERNULUI Nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor*)

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul juridic unitar referitor la producerea, ambalarea, depozitarea, transportul și comercializarea alimentelor, responsabilitățile producătorilor și comercianților de alimente, organizarea controlului oficial al alimentelor și sancțiunile în vederea protejării calității alimentelor.

(2) Aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență protejează consumatorii de practici incorecte în fabricarea, depozitarea și comercializarea alimentelor și asigură condiții pentru informarea lor corectă și completă, în conformitate cu reglementările legale privind protecția consumatorilor.

Art. 2. — Reglementările prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică alimentelor produse în gospodării individuale pentru consumul propriu și nici produselor alimentare care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar, ca bunuri care tranzitează țara, dacă nu reprezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3. — În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii folosiți se definesc după cum urmează:

a) *alimente* — produse în stare naturală sau prelucrate, destinate consumului uman, inclusiv apa minerală și guma de mestecat, din care se exclud tutunul, produsele medicinale și substanțele narcotice sau psihotrope;

b) *alimente de origine animală* — alimente constând în sau conținând aproape în exclusivitate produse de origine animală;

c) *alimente de origine vegetală* — alimente constând în sau conținând aproape în exclusivitate produse de origine vegetală;

d) *alimente cu destinație nutrițională specială* — alimente care datorită compoziției lor speciale sau procesului de prelucrare sunt în mod clar distincte de alimentele destinate consumului normal, au o compoziție corespunzătoare cu scopurile nutriționale pretinse și sunt comercializate într-o formă care indică acest obiectiv. Aceste alimente trebuie să îndeplinească cerințele nutriționale speciale ale anumitor categorii de persoane ale căror procese digestive sau metabolice sunt perturbate ori ale anumitor categorii de persoane care se află în condiții fiziologice speciale și care din această cauză pot să obțină un beneficiu special ca urmare a consumului controlat de anumite substanțe din alimente sau pentru sugari ori copii mici sănătoși;

e) *alimente provenite din organisme modificate genetic și/sau organisme modificate genetic* — alimente care conțin o combinație nouă de material genetic obținut prin tehnici de biotehnologie și/sau organisme (orice entitate biologică capabilă să se reproducă sau să transfere material genetic) în care materialul genetic a fost modificat printr-un proces care nu are loc în mod natural prin împerechere și/sau recombinare naturală;

f) *ingrediente* — orice substanță, inclusiv aditivii, folosită în producerea sau la prepararea alimentelor și prezentă în produsul finit ca atare sau într-o formă modificată;

g) *aditivi alimentari* — orice substanță care în mod normal nu este consumată ca aliment în sine și care nu este utilizată ca ingredient alimentar caracteristic, având sau neavând o valoare nutritivă, care, adăugată intenționat în produsele alimentare în scopuri tehnologice pe parcursul procesului de fabricare, prelucrare, preparare, tratament, ambalare, transport sau depozitare a unor asemenea produse alimentare, devine sau poate deveni ea însăși ori prin derivații săi, direct sau indirect, o componentă a acestor produse alimentare;

h) *contaminanți alimentari* — orice substanță adăugată neintenționat în alimente, prezentă în acestea ca rezultat al producției (inclusiv activitățile privind creșterea plantelor și animalelor și medicina veterinară), al fabricației, prelucrării, preparării, tratamentelor, împachetării, ambalării, transportului sau manipulării acestora sau ca rezultat al contaminării mediului înconjurător. Materiile străine, cum ar fi fragmentele de insecte, părul de animale, nu sunt incluse în această definiție;

i) *nutrienți și/sau suplimente alimentare* — substanțe nutritive, respectiv protide, lipide, glucide, vitamine, macro- și microelemente minerale și/sau preparate prelucrate sub formă de tablete, capsule, drajeuri, pulberi sau lichide care au în compoziția lor macro- și micronutrienți și/sau alte substanțe comestibile, care sunt consumate în cantități definite, în mod suplimentar față de aportul alimentar obișnuit;

j) *materiale în contact cu alimentele* — materialele și articolele care în formă finită vin în contact cu alimentele sau care sunt în contact cu alimentele și sunt destinate acestui scop;

k) *etichetarea* — orice cuvinte, mărci comerciale, mărci de fabrică, ilustrate sau simboluri referitoare la aliment și poziționate pe orice ambalaj, document de însoțire, notă, etichetă, banderolă sau colerată, care însoțesc sau se referă la alimentul respectiv;

l) *aliment preambalat* — orice articol unic prezentat ca atare consumatorului final sau operatorilor economici care prepară și furnizează hrană pentru populație, constituit dintr-un aliment și ambalajul în care acesta a fost introdus înainte de a fi oferit spre vânzare, ambalaj care acoperă produsul în întregime sau numai parțial, astfel încât conținutul acestuia să nu poată fi deteriorat fără deschiderea sau modificarea ambalajului;

m) *comercializarea alimentelor* — orice operațiune de vânzare-cumpărare, import-export, al cărei scop este de a oferi alimente unei terțe părți, cu excepția celor destinate unor cercetări științifice și expertize de laborator;

n) *igienă alimentară* — toate măsurile necesare pentru a se asigura protecția, stabilitatea și salubritatea alimentelor, pornindu-se de la cultivare sau creștere, producție ori fabricație până la consumul final;

o) *material de ambalare* — orice tip de recipient sau orice material de învelire și acoperire, care protejează alimentul de contaminare și de modificarea calității;

p) *reziduuri pesticide* — orice substanță, inclusiv derivații și metaboliții săi, care în mod natural nu se găsește în alimente, dar care poate fi regăsită ca urmare a încorporării ei în mod conștient sau accidental și care prin depășirea limitelor maxime admise poate constitui factor de risc pentru sănătate, și/sau

*) Republicată în temeiul art. V lit. d) din titlul III „Dispoziții finale” al Legii nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 28 decembrie 2007, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 29 iunie 2001 și a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 57/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 31 ianuarie 2002.

reziduurile pesticidelor și ale metabolitelor acestora și produsele de descompunere sau de reacție prezente în/pe alimentele specifice;

q) *calitatea alimentului* — totalitatea proprietăților întrunite de aliment care îl fac compatibil cu reglementările specifice;

r) *data limită de consum* — data stabilită de producător pentru produsele care, din punct de vedere microbiologic, au un grad ridicat de perisabilitate și sunt susceptibile ca, după un timp scurt, să prezinte un pericol imediat pentru sănătatea consumatorului și va fi precedată de mențiunea „Expiră la data de ...”, indicându-se în ordine ziua, luna și anul, în formă necodificată;

s) *data durabilității minimale* — data stabilită de producător până la care un aliment își păstrează caracteristicile specifice în condiții de depozitare corespunzătoare și va fi precedată de mențiunea „A se consuma, de preferință, înainte de ...”, dacă în dată este inclusă și ziua, sau „A se consuma, de preferință, până la sfârșitul ...”, dacă se indică luna și anul sau numai anul;

t) *auxiliari (adjuvanți) tehnologici* — orice substanță care nu este consumată ca ingredient alimentar în sine, utilizată intenționat în procesarea materiilor prime, alimentelor sau ingredientelor lor, pentru îndeplinirea unui anumit scop tehnologic în cursul tratării sau procesării și care poate duce la prezența neintenționată, dar de neevitat din punct de vedere tehnic, a reziduurilor de substanță sau a derivatelor acesteia în produsul finit, cu mențiunea că aceste reziduuri nu prezintă vreun risc pentru sănătate și nu au vreun efect tehnologic asupra produsului finit;

u) *alimente contrafăcute* — alimente a căror calitate, menționată în declarația de conformitate, în standardul sau specificația tehnică de produs și pe etichetă, a fost modificată, intenționat sau neintenționat, într-un mod care ar putea constitui un risc pentru sănătatea consumatorilor, care le-ar putea leza interesele sau i-ar informa greșit;

v) *alimente și ingrediente alimentare inedite* — alimente și ingrediente alimentare care nu au mai fost utilizate până în prezent în consumul uman.

CAPITOLUL II Condiții generale

SECȚIUNEA 1

Unitățile producătoare de alimente

Art. 4. — (1) Unitățile în care se produc alimente, ingrediente, aditivi alimentari și auxiliari tehnologici se amplasează numai în acele spații care îndeplinesc condițiile stabilite prin reglementările legale în vigoare.

(2) Alimentele, ingredientele, aditivii alimentari și auxiliarii tehnologici se produc în unități care îndeplinesc condițiile de funcționare stabilite prin reglementările legale în vigoare.

SECȚIUNEA a 2-a

Condiții de fabricare

Art. 5. — La fabricarea alimentelor se utilizează numai aditivi și materiale de ambalare sau orice alte materiale care vin în contact cu alimentele, avizate de Ministerul Sănătății Publice împreună cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 6. — Fabricarea, depozitarea și transportul alimentelor se fac cu respectarea normelor tehnologice, igienico-sanitare și sanitare veterinare, care să asigure îndeplinirea cerințelor de sănătate publică, de igienă alimentară și de calitate a alimentelor.

SECȚIUNEA a 3-a

Condiții privind personalul

Art. 7. — Fabricarea, depozitarea, transportul și comercializarea alimentelor se fac numai de către persoanele care îndeplinesc condițiile de sănătate stabilite prin ordin al ministrului sănătății publice și care, pentru operațiunile pe care le execută, întrunesc calificarea necesară și dețin cunoștințe suficiente în domeniul sănătății publice, al igienei alimentelor sau igienei muncii, atestate conform reglementărilor legale în vigoare.

SECȚIUNEA a 4-a

Condiții privind compoziția și calitatea alimentelor

Art. 8. — (1) Alimentele trebuie să aibă o compoziție care să asigure atât calitatea acestora, cât și sănătatea consumatorilor și să îndeplinească condițiile de igienă prevăzute de normele legale în vigoare.

(2) Reglementările privind nivelul de admisibilitate a aditivilor alimentari și a auxiliarelor tehnologici din compoziția alimentelor, precum și igiena alimentelor se stabilesc de Ministerul Sănătății Publice, de comun acord cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

SECȚIUNEA a 5-a

Condiții privind utilizarea aditivilor alimentari

Art. 9. — La fabricarea sau la manipularea alimentelor destinate comercializării sunt interzise:

a) utilizarea aditivilor care nu au fost autorizați, fie singuri, fie în combinație cu alte substanțe;

b) utilizarea proceselor tehnologice în vederea obținerii de aditivi neautorizați în produsele alimentare;

c) utilizarea peste limitele maxime admise a aditivilor autorizați.

Art. 10. — Se interzice comercializarea alimentelor dacă acestea au fost fabricate sau manipulate cu încălcarea prevederilor art. 9 ori dacă nu sunt compatibile cu alte reglementări legale în vigoare.

Art. 11. — Se interzice comercializarea aditivilor sau a schimbătorilor de ioni a căror utilizare este interzisă la fabricarea sau la manipularea alimentelor.

Art. 12. — Fac excepție de la prevederile art. 9:

a) aditivii care au fost îndepărtați din alimente complet sau care se regăsesc în produsul ce urmează să fie vândut în cantități reziduale, tehnic inevitabile și tehnologic inactive, care nu pun în pericol sănătatea sau nu modifică proprietățile organoleptice ale produsului;

b) apa distilată sau demineralizată, aerul, azotul ori dioxidul de carbon, pentru situațiile în care acestea nu sunt utilizate ca presurizanți, sau hidrogenul, dacă se folosește la hidrogenarea grăsimilor sau la fabricarea alcoolilor.

Art. 13. — În vederea protejării intereselor consumatorilor și ținându-se seama de cerințele tehnologice, nutriționale și dietetice ale alimentelor, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Ministerul Sănătății Publice sunt abilitate să emită reglementări sau instrucțiuni comune referitoare la:

a) aprobarea utilizării aditivilor în general sau numai pentru anumite alimente ori pentru anumite scopuri;

b) specificarea aditivilor admiși și a limitelor maxime pentru aditivi și produșii lor de reacție conținuți în alimente, precum și a condițiilor de puritate pentru aditivi și schimbătorii de ioni;

c) fabricarea, manipularea și comercializarea aditivilor și a schimbătorilor de ioni;

d) interzicerea sau restricționarea utilizării anumitor aditivi și schimbători de ioni la fabricarea alimentelor;

e) reactualizarea aditivilor admiși, în funcție de condițiile de folosire și de informațiile științifice.

SECȚIUNEA a 6-a

Condiții privind contaminanții în general, radiațiile sau utilizarea materialelor radioactive

Art. 14. — (1) Ministerul Sănătății Publice și Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sunt abilitate să adopte reglementări comune privind prezența contaminanților în alimente.

(2) Reglementările trebuie să se bazeze pe principiul conform căruia alimentul care conține un contaminant într-o cantitate neacceptată din punct de vedere al sănătății publice, respectiv la un nivel de toxicitate care depășește limitele maxime admise, să nu fie fabricat și distribuit în vederea comercializării.

Art. 15. — (1) Tratamentul alimentelor cu radiații ionizante se face numai:

a) în unități de iradiere autorizate din punct de vedere al securității nucleare de către Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare și din punct de vedere sanitar, de către Ministerul Sănătății Publice;

b) cu asigurarea mijloacelor de protecție și de securitate a sănătății consumatorilor, după avizarea produsului de Ministerul Sănătății Publice.

(2) Iradierea alimentelor poate fi autorizată doar în cazul în care:

a) este justificată și necesară din punct de vedere tehnologic;

b) nu prezintă riscuri pentru sănătate și este realizată în condițiile prevăzute de reglementările legale în vigoare;

c) este în beneficiul consumatorului;

d) nu este utilizată ca înlocuitor al practicilor de igienă și sănătate sau al bunelor practici de fabricație ori de cultivare.

(3) Iradierea alimentelor poate fi utilizată numai în următoarele scopuri:

a) pentru reducerea riscului bolilor provocate de organismele patogene din alimente, prin distrugerea acestora;

b) reducerea procesului de alterare a alimentelor prin distrugerea organismelor dăunătoare și stoparea proceselor de deteriorare;

c) reducerea pierderilor alimentare prin maturarea, germinarea sau încolțirea prematură;

d) îndepărtarea din alimente a organismelor dăunătoare plantelor sau produselor din plante.

(4) În momentul supunerii la iradiere alimentele trebuie să fie într-o formă corespunzătoare de salubritate. Utilizarea tratamentului cu radiații ionizante ca substituent al practicilor de igienă sau sănătate ori al bunei practici de producție sau de cultivare agricolă este interzisă.

(5) Materialele utilizate la ambalarea alimentelor ce urmează să fie iradiate trebuie să corespundă acestui scop și să fie avizate de Ministerul Sănătății Publice.

(6) Tratarea prin iradiere nu poate fi utilizată în combinație cu alte metode chimice de tratare folosite în același scop.

(7) Iradierea poate fi realizată numai prin sursele autorizate de Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare.

(8) Etichetarea alimentelor tratate cu radiații ionizante se face prin înscrierea pe etichete a expresiilor „Tratat prin ionizare” sau „Tratat cu radiații ionizante”.

(9) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății Publice și Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare sunt abilitate să emită reglementări comune cu privire la tratarea cu radiații ionizante a produselor alimentare pentru consumul uman.

SECȚIUNEA a 7-a

Condiții privind reziduurile de pesticide și alte produse care se regăsesc în alimente

Art. 16. — (1) Se interzice comercializarea alimentelor care conțin:

a) reziduuri ale substanțelor utilizate pentru protecția plantelor, fertilizatori, astfel cum sunt definite în reglementările legale specifice, sau alte produse pentru tratarea plantelor și solului, produse pentru protejarea depozitării ori produsele lor de degradare sau de reacție, peste limitele prevăzute în reglementările legale în vigoare;

b) reziduuri ale substanțelor utilizate pentru protecția plantelor, astfel cum sunt definite în reglementările legale specifice, care nu au fost autorizate și care sunt interzise să fie folosite pentru alimente sau pentru materiile lor prime.

(2) Ministerul Sănătății Publice și Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sunt abilitate să emită reglementări comune pentru:

a) stabilirea limitelor maxime admise de reziduuri sau de alte substanțe în/pe alimente;

b) interzicerea comercializării alimentelor al căror conținut în reziduuri sau în alte substanțe depășește limita maximă admisă;

c) stabilirea măsurilor pentru dezinfectarea, decontaminarea și dezinfectarea camerelor sau a echipamentelor în care ori cu care au fost fabricate, manipulate sau comercializate alimentele, precum și specificarea, interzicerea sau restricționarea utilizării de mijloace, echipamente ori metode, în vederea protejării intereselor consumatorilor.

SECȚIUNEA a 8-a

Condiții privind prezența în alimente a substanțelor active farmacologic

Art. 17. — (1) Se interzic fabricarea și comercializarea alimentelor de origine animală, dacă ele conțin reziduuri de substanțe active farmacologic sau produsele lor de metabolism:

a) a căror utilizare a fost interzisă la aceste animale prin reglementări legale specifice;

b) care depășesc limitele maxime admise de reziduuri de medicamente de uz veterinar în produsele de origine animală, prevăzute de reglementările specifice legale în vigoare;

c) care nu au fost autorizate sau înregistrate ca medicamente pentru tratamentul animalelor sau a căror utilizare a fost interzisă prin alte reglementări legale în vigoare ori care nu sunt autorizate pentru utilizare ca aditivi în hrana animalelor.

(2) În situațiile în care substanțele active farmacologic sunt autorizate și înregistrate ca medicamente ori sunt autorizate ca aditivi în hrana animalelor, se pot fabrica alimente de origine animală, care pot fi comercializate dacă sunt respectate perioadele de așteptare stabilite în reglementările specifice legale în vigoare.

(3) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Ministerul Sănătății Publice sunt abilitate să emită ordine comune care:

a) să stabilească limitele maxime pentru substanțele farmacologic active și produsele lor de reacție, care nu pot fi depășite în/pe alimentele comercializate;

b) să excludă din tratamentul animalelor, în totalitate sau pentru anumite scopuri, acele substanțe farmacologic active care ar conduce la depășirea conținutului de reziduuri admis în alimentele de origine animală sau să stabilească perioade de așteptare pentru aceste substanțe și să interzică comercializarea alimentelor care au fost produse cu încălcarea acestor reglementări;

c) să stabilească limitele maxime pentru reziduurile de antibiotice, substanțe medicamentoase, hormoni, substanțe anabolizante, ca rezultat al folosirii acestora în practica

zootehnică pentru stimularea creșterii animalelor și în practica sanitară veterinară pentru tratarea animalelor bolnave;

d) să stabilească limitele maxime pentru metalele grele sau alte substanțe nocive care poluează mediul și care provin în principal din sfera industrială și a transportului;

e) să stabilească limitele maxime pentru toxinele care provin din dezvoltarea mucegaiurilor toxigene pe materiile prime sau pe produsele finite.

SECȚIUNEA a 9-a

Condiții privind alimentele cu destinație nutrițională specială, suplimentele nutritive, alimentele fortificate și cele modificate genetic

Art. 18. — Ministerul Sănătății Publice împreună cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sunt abilitate să adopte reglementări pentru specificarea condițiilor de fabricare și manipulare aplicabile alimentelor destinate unor cerințe speciale de nutriție, precum și a condițiilor privind comercializarea acestor produse. Reglementările se vor baza pe principiul comercializării numai a alimentelor destinate unor cerințe speciale de nutriție, care nu sunt periculoase pentru sănătatea publică și pentru care se asigură o informare corespunzătoare a consumatorilor privind proprietățile și caracteristicile acestora.

Art. 19. — Se autorizează Ministerul Sănătății Publice să elaboreze legislația care reglementează alimentele cu destinație nutrițională specifică și alimentele și ingredientele alimentare inedite.

Art. 20. — (1) Ministerul Sănătății Publice este abilitat să emită reglementări privind suplimentele nutritive și fortificarea alimentelor.

(2) Reglementarea trebuie să stabilească reguli privind fortificarea, restaurarea cu nutrienți a alimentelor, precum și reguli privind fabricarea și comercializarea suplimentelor de hrană care conțin nutrienți. Această reglementare trebuie să prevadă doza zilnică recomandată de nutrienți.

Art. 21. — Ministerul Sănătății Publice, Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, împreună cu Institutul Național de Statistică, au obligația să verifice trimestrial datele privind nutriția pe diferite segmente ale populației, precum și datele privind securitatea alimentară, pe care trebuie să se bazeze recomandările privind coșul minim de consum zilnic, respectiv cantitatea minimă de produse necesare, și să informeze Guvernul asupra concluziilor.

CAPITOLUL III

Condiții privind producția, igiena și ambalarea alimentelor. Responsabilitățile producătorilor de alimente

Art. 22. — Producătorii de alimente, persoane fizice sau juridice, vor comercializa numai alimentele care prezintă siguranță, sunt salubre și apte pentru consum.

Art. 23. — (1) Producătorii de alimente sunt obligați să respecte parametrii privind proprietățile organoleptice, fizice, chimice, microbiologice și toxicologice ale alimentelor conform reglementărilor legale în vigoare.

(2) Producătorii de alimente sunt obligați să organizeze și să aplice controlul calității alimentelor, fabricate sau manipulate, în laboratoare proprii sau în laboratoare autorizate.

(3) Fabricarea și comercializarea alimentelor contrafăcute sunt interzise.

Art. 24. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Ministerul Sănătății Publice adoptă prin ordin comun reglementări prin care se stabilesc condițiile privind igiena alimentelor și alte cerințe obligatorii privind fabricarea și manipularea alimentelor, precum și procedurile de verificare a conformității cu aceste cerințe.

Art. 25. — Reglementările vor stabili prevederi pentru fabricarea și manipularea alimentelor în mod igienic, iar operatorii din industria alimentară trebuie să identifice și să corecteze orice fază critică, pentru asigurarea securității alimentare. Aceste reglementări vor stabili prevederi pentru identificarea, implementarea, menținerea și îmbunătățirea procedurilor adecvate ale securității alimentare, prin dezvoltarea sistemului propriu de analiză a riscurilor punctelor critice de control.

Art. 26. — (1) Ministerul Sănătății Publice împreună cu Ministerul Economiei și Finanțelor și cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sunt abilitate să adopte reglementări privind materialele care vin în contact cu alimentele.

(2) Reglementările trebuie să includă condiții generale pentru toate materialele care vin în contact cu alimentele și să indice măsuri și proceduri specifice pentru categorii diferite de materiale care vin în contact cu alimentele.

(3) Materialele și obiectele care vin în contact cu alimentele se produc conform bunelor practici de fabricație, astfel încât, în condițiile lor normale și prevăzute de utilizare, să nu transfere alimentelor constituenți în cantități care ar putea periclita sănătatea umană sau care ar putea aduce o schimbare inacceptabilă, potrivit legii, în compoziția alimentelor sau o deteriorare a caracteristicilor organoleptice ale acestora.

Art. 27. — Ministerul Sănătății Publice împreună cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să adopte reglementări privind etichetarea alimentelor.

Art. 28. — Etichetarea alimentelor trebuie să ofere consumatorilor informațiile necesare, suficiente, verificabile și ușor de comparat, care să permită acestora să aleagă produsul corespunzător exigențelor și posibilităților lor financiare, să cunoască eventualele riscuri la care ar putea fi supuși, astfel încât să nu fie induși în eroare.

Art. 29. — Informațiile de pe etichetele alimentelor trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a se exclude prezentarea lor în alte limbi, să fie vizibile, lizibile și inscripționate într-un mod care să nu permită ștergerea lor.

CAPITOLUL IV

Comercializarea alimentelor

SECȚIUNEA 1

Condiții pentru oferirea alimentelor spre vânzare

Art. 30. — (1) Alimentele pot fi comercializate numai în spații special amenajate și destinate acestui scop, în condiții de igienă adecvate și cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății Publice și Ministerul pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii, Comerț, Turism și Profesii Liberale sunt abilitate să adopte reglementări specifice comune privind comercializarea alimentelor pe piețele organizate sau în afara acestora.

Art. 31. — Alimentele oferite spre comercializare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie fabricate conform prevederilor legale, în scopul protecției sănătății publice, protecției igienei alimentului și protecției calității produsului;

b) să se încadreze în nivelurile maxime admise de contaminare fizică, chimică, microbiologică, toxicologică sau radiologică, stabilite prin reglementări speciale;

c) să fie ambalate, etichetate și marcate conform reglementărilor specifice, iar inscripționarea etichetelor să fie vizibilă, lizibilă și corectă.

SECȚIUNEA a 2-a**Restricții privind comercializarea alimentelor**

Art. 32. — (1) Se interzice comercializarea alimentelor care:

a) nu sunt însoțite de documente care le atestă originea, proveniența și securitatea;

b) sunt manipulate și comercializate în condiții necorespunzătoare de igienă, care pun în pericol sănătatea consumatorilor;

c) afectează sănătatea consumatorilor prin vânzarea unor produse sau substanțe drept alimente.

(2) Se interzice comercializarea drept alimente a unor produse care le imită, nu sunt alimente și care prezintă riscul de a pune în pericol sănătatea sau securitatea consumatorilor, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 33. — (1) În scopul evitării daunelor asupra sănătății cauzate de alimente Ministerul Sănătății Publice împreună cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sunt abilitate să emită reglementări comune pentru:

a) interzicerea sau restricționarea utilizării anumitor produse, substanțe, obiecte ori procese tehnologice;

b) specificarea utilizării anumitor procese de fabricare sau manipulare a alimentelor;

c) impunerea unor cerințe la fabricarea, manipularea sau comercializarea anumitor alimente;

d) indicarea utilizării avertismentelor, a altor prezentări cu efect de avertizare și precauții de siguranță pentru anumite substanțe;

e) interzicerea sau restricționarea fabricării ori manipulării anumitor substanțe dăunătoare din punct de vedere fiziologic în fabricile de procesare a alimentelor, precum și introducerea lor în astfel de fabrici.

(2) Alimentele care au fost fabricate sau manipulate cu încălcarea prevederilor alin. (1) lit. a) și b) sunt interzise la vânzare.

SECȚIUNEA a 3-a**Măsurile privind protecția consumatorilor împotriva practicilor incorecte**

Art. 34. — Pentru protejarea consumatorilor împotriva practicilor incorecte și în scopul informării lor corecte Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale împreună cu Ministerul Sănătății Publice și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să emită ordine comune care să reglementeze:

a) informarea privind natura, conținutul, originea, fabricantul sau participantul la vânzarea alimentelor;

b) condițiile privind ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea alimentelor până la consumatorul final;

c) condițiile privind fabricarea, respectiv calitatea materiilor prime și a ingredientelor folosite în producerea sau la prepararea alimentelor, operațiunile tehnologice obligatorii pentru fiecare categorie de alimente, compoziția sau calitatea anumitor alimente, inclusiv a celor cu destinație specială;

d) interzicerea vânzării alimentelor sub anumite denumiri, informații sau prezentări care pot induce în eroare, precum și interzicerea publicității produselor pentru care se utilizează anumite prezentări grafice sau alte informații care pot induce în eroare;

e) interzicerea vânzării alimentelor care conțin substanțe sau obiecte nealimentare, ambalate separat sau împreună cu alimentul, în același ambalaj, dacă acestea nu sunt necesare pentru prepararea, manipularea sau consumarea alimentului;

f) interzicerea vânzării anumitor alimente drept medicamente.

Art. 35. — Pentru protejarea intereselor consumatorilor Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale împreună cu Ministerul Sănătății Publice și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să emită ordine comune care să reglementeze:

a) condițiile privind autorizarea unităților care produc, prelucrează, depozitează, transportă și comercializează alimente;

b) condițiile privind avizarea alimentelor pentru a fi declarate apte pentru consumul uman;

c) condițiile privind controlul unităților care produc, prelucrează, depozitează, transportă și comercializează alimente.

SECȚIUNEA a 4-a**Dispoziții privind utilizarea alimentelor și a produselor alimentare interzise sau periculoase**

Art. 36. — Ministerul Sănătății Publice împreună cu Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să adopte reglementări comune privind retragerea de pe piață, interzicerea comercializării și modalitățile de distrugere sau de folosire în alte scopuri a alimentelor care prezintă un risc pentru sănătate.

CAPITOLUL V**Controlul oficial al alimentelor****SECȚIUNEA 1****Organizarea controlului oficial al alimentelor**

Art. 37. — (1) Ministerul Sănătății Publice, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să adopte reglementări comune privind controlul oficial al alimentelor.

(2) Controlul oficial al alimentelor urmărește dacă unitățile care produc, prelucrează, depozitează, transportă sau comercializează alimentele, auxiliarii „adjuvanți” tehnologici, aditivii alimentari, vitaminele, sărurile minerale, oligoelementele și alți aditivi destinați vânzării ca atare, personalul implicat, obiectele sau materialele care vin în contact cu alimentele în timpul fabricației, manipulării sau comercializării sunt conforme cu reglementările legale în vigoare, respectă tehnologiile de fabricație, inclusiv calitatea utilajelor de fabricație. Scopul principal al controlului oficial al alimentelor este de a asigura că alimentele destinate pieței interne sau exportului prezintă siguranță, sunt salubre și apte pentru consum.

(3) Autoritățile competente controlează alimentele pe întregul lor circuit, de la producere până la comercializare, conform atribuțiilor și competențelor legale în vigoare.

Art. 38. — (1) Autoritățile competente pentru executarea controlului oficial al alimentelor sunt:

a) autoritățile sanitare veterinare, fitosanitare și de control tehnologic, desemnate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

b) autoritățile sanitare desemnate de Ministerul Sănătății Publice;

c) autoritățile pentru protecția consumatorilor desemnate de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Controlul alimentelor se realizează prin inspecțiile efectuate de către inspectorii de stat pentru controlul alimentelor stabilite la alin. (1), care au obligația să păstreze secretele de

fabricație sau datele pe care le cunosc despre unitățile controlate.

(3) Inspecția cuprinde verificarea materiilor prime, ingredientelor, auxiliarilor tehnologici și a altor produse utilizate pentru prepararea și producția alimentelor, produselor semifabricate, produselor finite, metodelor de conservare, condițiilor de amplasare și de igienă a unităților în care alimentele sunt procesate, asigurarea apei potabile, verificarea mijloacelor de transport, a echipamentelor și mijloacelor tehnologice utilizate în procesarea alimentelor, etichetarea, materialele utilizate în contact cu alimentele, mijloacele, procedurile și materialele folosite pentru igienizarea unităților și echipamentelor și îndepărtarea reziduurilor.

(4) În scopul verificării securității și/sau a calității alimentelor prin analize de laborator, inspectorii autorizați să exercite controlul pot preleva probe de alimente, materiale în contact cu alimentele, substanțe utilizate pentru curățenie și orice alte substanțe care pot afecta caracteristicile alimentelor. Analizele trebuie efectuate numai de laboratoarele oficiale ale autorităților competente pentru executarea controlului oficial al alimentelor, iar contravaloarea analizelor efectuate pe probele prelevate se taxează conform actelor normative în vigoare.

(5) Inspecția cuprinde verificarea persoanelor care lucrează în unitățile care produc, prelucrează, depozitează, transportă sau comercializează alimente, pentru a stabili dacă ele îndeplinesc condițiile de sănătate și igienă.

(6) Inspecția cuprinde verificarea securității și/sau a calității alimentelor prin analize de laborator.

(7) Inspecțiile trebuie efectuate regulat și/sau atunci când se suspectează o neconformitate, prin utilizarea unor mijloace proporționale cu scopul urmărit. Ca regulă generală, inspecțiile vor fi efectuate fără avertisment prealabil.

(8) Inspecția poate fi suplimentată, dacă este cazul, cu interviuri cu conducerea unității inspectate și cu persoanele care lucrează pentru această unitate, cu citirea valorilor înregistrate cu instrumentele de măsură instalate de unitatea respectivă și cu inspecții realizate cu propriile instrumente asupra măsurătorilor realizate cu instrumentele instalate de unitatea respectivă.

(9) Autoritățile competente pentru executarea controlului oficial al alimentelor, desemnate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, de Ministerul Sănătății Publice și de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, sunt abilitate să emită ordine comune care să reglementeze:

a) dreptul tuturor celor care au făcut subiectul inspecției să ceară și altă opinie, fără a exclude dreptul de a contesta modalitatea în care inspecția a fost realizată, conform reglementărilor legale în vigoare;

b) procedura de prelevare și testare a eșantioanelor, inclusiv prevederile ce reglementează procedura de contraexpertiză.

SECȚIUNEA a 2-a

Drepturile și îndatoririle inspectorilor de stat pentru controlul alimentelor

Art. 39. — (1) Inspecțiile sunt efectuate de inspectorii autorizați ai autorităților stabilite la art. 38 alin. (1) lit. a)–c), conform competențelor specifice.

(2) Inspectorii sunt autorizați să facă copii de pe materialele și documentele care se află în posesia celor inspectați sau referințe despre acestea.

(3) Inspectorii sunt obligați să păstreze secretul profesional și să nu divulge unei terțe părți secretele comerciale sau alte informații confidențiale ori particulare obținute în timpul sau în

legătură cu inspecția, dacă nu li se cere să facă aceasta de către o autoritate judecătorească sau de către partea inspectată.

(4) Inspectorii care descoperă sau suspectează neconformarea cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență sau cu alte acte normative în vigoare vor lua măsuri în conformitate cu prevederile acestora.

(5) Inspectorii de stat pot solicita pe timpul controlului, după caz, protecția personală și sprijinul organelor de poliție.

SECȚIUNEA a 3-a

Măsuri dispuse de autoritățile competente

Art. 40. — (1) Autoritatea desemnată pentru controlul alimentelor, în toate cazurile în care constată nerespectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență sau ale altor acte normative în vigoare, este împuternicită:

a) să interzică funcționarea unităților care produc, prelucrează, depozitează, transportă sau comercializează alimente, precum și folosirea unor materii prime, aditivi, adjuvanți, materiale de ambalare, echipamente, ustensile, utilaje și substanțe de decontaminare;

b) să declare alimentele ca fiind improprii consumului sau necorespunzătoare din punct de vedere calitativ, să limiteze sau să interzică utilizarea și comercializarea acestora, să le dirijeze pentru consum condiționat pentru utilizarea sau comercializarea în alte scopuri și să ordone distrugerea lor în conformitate cu reglementările legale în vigoare;

c) să retragă autorizația de funcționare a unităților producătoare și de comercializare a alimentelor;

d) să sesizeze organele de cercetare penală în cazul în care faptele constatate pot constitui infracțiuni;

e) să interzică temporar comercializarea loturilor de alimente suspecte sub aspect calitativ. Deținătorul alimentelor interzise temporar de la comercializare trebuie să asigure condiții de păstrare și de conservare adecvate până la clarificarea situației acestora.

(2) Autoritatea desemnată pentru controlul alimentelor poate aplica amenzi pentru contravenții, în conformitate cu prevederile reglementărilor legale în vigoare.

SECȚIUNEA a 4-a

Sanctiuni

Art. 41. — Încălcarea prevederilor legale în vigoare, inclusiv cele prevăzute în ordinele emise de ministerele abilitate potrivit prevederilor prezentei reglementări privind alimentele, atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 42. — Fabricarea de alimente falsificate sau contrafăcute constituie infracțiune și se pedepsește potrivit Codului penal.

Art. 43. — Faptele care constituie contravenții și valoarea amenzilor aplicate se stabilesc în conformitate cu prevederile actelor normative în vigoare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 44. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 113/1999 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 31 august 1999.

ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 106/1999

privind contractele încheiate în afara spațiilor comerciale*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta ordonanță reglementează contractele încheiate în condițiile prevăzute la art. 3—5 între un comerciant care furnizează bunuri sau servicii și un consumator.

Art. 2. — În sensul prezentei ordonanțe, următorii termeni se definesc astfel:

a) *consumator* — orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații care, în cadrul tranzacțiilor care intră sub incidența prezentei ordonanțe, acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori liberale;

b) *comerciant* — orice persoană fizică sau juridică autorizată, care acționează în cadrul activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori liberale, în cadrul tranzacțiilor care intră sub incidența prezentei ordonanțe, precum și orice persoană care acționează în același scop, în numele sau pe seama acesteia;

c) *spațiu comercial* — orice loc sau spațiu autorizat conform reglementărilor legale în vigoare, folosit în mod obișnuit de comerciant în scopul desfășurării activității pentru care a fost autorizat.

Art. 3. — Prezenta ordonanță se aplică în cazul contractelor încheiate în următoarele situații:

a) în timpul unei deplasări organizate de comerciant în afara spațiilor sale comerciale;

b) în timpul unei vizite efectuate de comerciant, dacă aceasta nu a avut loc la solicitarea expresă a consumatorului:

1. la locuința unui consumator, unde pot fi încheiate contracte și cu alte persoane prezente;

2. la locul de muncă al consumatorului sau în locul în care acesta se găsește, chiar temporar, pentru motive de lucru, studiu sau tratament;

c) în orice alte locuri publice sau destinate publicului, în care comerciantul prezintă o ofertă pentru produsele sau serviciile pe care le furnizează, în vederea acceptării acesteia de către consumator.

Art. 4. — Sunt supuse prevederilor prezentei ordonanțe și contractele încheiate în urma solicitării de către consumator a unei vizite a comerciantului pentru alte produse sau servicii decât cele pentru care consumatorul a solicitat vizita, cu condiția ca, în momentul solicitării, consumatorul să nu fi cunoscut și nici să nu fi avut în mod rezonabil posibilitatea de a cunoaște faptul că furnizarea produsului sau a serviciului respectiv face parte din activitatea comercială sau profesională a comerciantului.

Art. 5. — Prezenta ordonanță se aplică și în cazul propunerilor de contract făcute de consumator, în condiții analoge celor specificate la art. 3 și 4.

Art. 6. — Prezenta ordonanță nu se aplică:

a) contractelor pentru care valoarea totală care urmează să fie achitată de consumator este mai mică decât echivalentul în lei a 30 de euro la cursul de zi al Băncii Naționale a României;

b) contractelor privind construirea, vânzarea și închirierea de bunuri imobile, precum și contractelor care conțin alte drepturi referitoare la bunuri imobile, cu excepția contractelor privind furnizarea de produse ce urmează să fie încorporate în bunuri imobile și, de asemenea, a contractelor privind repararea de bunuri imobile;

c) contractelor privind furnizarea de produse alimentare, băuturi sau de produse de uz curent utilizate în gospodărie, livrate cu regularitate de către comerciant;

d) contractelor de asigurări;

e) contractelor privind valorile mobiliare;

f) contractelor referitoare la furnizarea de bunuri sau servicii, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. contractul s-a încheiat pe baza unui catalog al comerciantului, pe care consumatorul a avut posibilitatea să îl consulte în absența acestuia, pentru a fi corect informat în vederea luării unei decizii;

2. contractul prevede o continuitate a relațiilor comerciale dintre consumator și comerciant în cadrul unor livrări succesive de produse sau de servicii;

3. atât catalogul, cât și contractul menționează expres dreptul consumatorului de a returna produsul într-un termen de 7 zile lucrătoare, începând de la data primirii acestuia, sau de a denunța unilateral contractul în decursul aceleiași perioade, fără o altă obligație decât aceea de a avea grijă în mod rezonabil de bunuri.

CAPITOLUL II

Forma contractului

Art. 7. — Contractul trebuie să fie întocmit în formă scrisă, încheiat cel mai târziu în momentul livrării produsului sau serviciului, și să conțină cel puțin datele complete de identificare a părților contractante, obiectul și prețul contractului, data și locul încheierii acestuia.

CAPITOLUL III

Dreptul de denunțare unilaterală a contractului

Art. 8. — (1) În situațiile prevăzute la art. 3—5 comerciantul va informa în scris consumatorul, înainte sau cel mai târziu în momentul încheierii contractului, despre dreptul acestuia din urmă de a denunța unilateral contractul în termenul prevăzut în prezenta ordonanță, indicând numele și adresa persoanei față de care își poate exercita acest drept.

(2) Contractul trebuie să stipuleze, cu caractere mari și în imediata vecinătate a locului rezervat pentru semnătura consumatorului, clauza expresă despre dreptul de denunțare

*) Republicată în temeiul art. V lit. c) din titlul III „Dispoziții finale” al Legii nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 28 decembrie 2007, dându-se textelor o nouă numerotare.

Ordonanța Guvernului nr. 106/1999 privind contractele încheiate în afara spațiilor comerciale a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 31 august 1999, și a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 60/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 30 ianuarie 2002.

unilaterală a contractului, în termenele și în condițiile prevăzute în prezenta ordonanță, precum și numele și adresa comerciantului față de care consumatorul poate să își exercite acest drept.

(3) Comerciantul este obligat să înmâneze consumatorului un exemplar din contractul încheiat și să poată proba acest lucru în fața organelor de control.

Art. 9. — (1) Consumatorul are dreptul de a denunța unilateral contractul, în termen de 7 zile lucrătoare, care începe să curgă:

a) de la data încheierii contractului, dacă aceasta este concomitentă cu data livrării produsului;ă

b) de la data încheierii contractului de prestări servicii;

c) de la data primirii produsului de către consumator, dacă livrarea a fost efectuată după data încheierii contractului.

(2) Părțile pot stipula în contract un termen mai mare decât cel prevăzut la alin. (1), dacă consideră necesar.

(3) Pentru a-și exercita dreptul de denunțare unilaterală, consumatorul trebuie să anunțe comerciantul, în scris, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, data expedierii acesteia trebuind să se încadreze în termenul prevăzut în contract. Anunțarea comerciantului exonerează consumatorul de orice obligație, cu excepția celei de a înapoia comerciantului produsele livrate, contractul considerându-se desființat.

Art. 10. — Dacă comerciantul a omis să informeze consumatorul despre dreptul de denunțare sau dacă informația a fost incompletă ori greșită, astfel încât nu ar permite exercitarea unui asemenea drept, termenul prevăzut la art. 9 se prelungește cu 60 de zile lucrătoare.

Art. 11. — Comerciantul este obligat să primească produsele returnate de consumator în termenele prevăzute în prezenta ordonanță.

CAPITOLUL IV

Condiții pentru exercitarea dreptului de denunțare unilaterală a contractului

Art. 12. — În cazul denunțării unilaterale a contractelor de livrare a produselor, acestea din urmă se returnează de către consumator în următoarele condiții:

a) în starea în care au fost primite, cu eventualele modificări necesare în vederea examinării acestora;

b) cu gradul normal de uzură, cauzat de folosirea conform instrucțiunilor de utilizare care i-au fost aduse la cunoștință.

Art. 13. — În cazul contractelor de prestări servicii, dreptul de denunțare nu poate fi exercitat asupra serviciilor deja prestate conform condițiilor contractuale.

CAPITOLUL V

Efectele exercitării dreptului de denunțare unilaterală a contractului

Art. 14. — În cazul în care consumatorul nu a efectuat nicio plată și nici nu a primit produsul sau nu i s-a prestat serviciul conform contractului, exercitarea dreptului de denunțare a contractului de către consumator dezleagă ambele părți de orice obligație.

Art. 15. — (1) Dacă produsul a fost primit de consumator, în cazul în care acesta denunță contractul, trebuie să returneze produsul în termenul prevăzut la art. 9 sau, după caz, la art. 10.

(2) Produsul se consideră returnat în momentul în care a fost predat la oficiul poștal sau unui alt expeditor ori predat direct operatorului economic sau persoanei desemnate de acesta, caz în care se încheie între părți un act care să consemneze data predării-primirii.

(3) Cheltuielile de expediere sunt în sarcina comerciantului.

Art. 16. — (1) Comerciantul, în termen de 15 zile de la primirea comunicării conform art. 9 sau, după caz, art. 10, trebuie să ramburseze consumatorului toate sumele plătite de acesta, precum și eventualele cheltuieli aferente, conform prevederilor prezentei ordonanțe.

(2) Sumele se consideră rambursate la termenele la care au fost efectiv restituite, expediate sau a fost ordonată plata lor.

(3) Se consideră nulă orice clauză care prevede limitări la rambursarea către consumator a sumelor sus-menționate.

Art. 17. — Dreptul consumatorului la denunțarea contractului nu poate fi anulat de nicio clauză contractuală sau înțelegere între părți, aceasta fiind considerată nulă de drept.

CAPITOLUL VI

Sanțiuni

Art. 18. — Încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe atrage răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 19. — Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 7 și 8, cu amendă contravențională de la 200 lei la 500 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 11, art. 15 alin. (3) și ale art. 16, cu amendă contravențională de la 500 lei la 1.000 lei.

Art. 20. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 19 se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 21. — Contravențiilor prevăzute la art. 19 le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 22. — Limitele minimă și maximă ale amenzilor prevăzute la art. 19, precum și valoarea prevăzută la art. 6 lit. a) pot fi actualizate prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele de inflație.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 23. — (1) Prezenta ordonanță intră în vigoare după 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă orice alte dispoziții contrare.

*
* *
*

Prezenta ordonanță transpune prevederile Directivei 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOCE) nr. L 372 din 31 decembrie 1985.

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2008
— pe suport fizic —

Denumirea publicației	Prețul abonamentului anual (lei)	Prețul abonamentului trimestrul I (lei)	Prețul abonamentului lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.670	428	150
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	285	—	—
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.500	375	—
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.250	562	—
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	430	107	—
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.720	430	—
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.600	400	—
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	540	135	—
• Colecția Legislația României	450	112	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	750	187	—
• Breviar legislativ	70	17	—
• Repertoriul actelor normative	120	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns.

Prețurile includ T.V.A. 9%.

Abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ” — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, Str. Lirei nr. 11, parter, ap. 1, (telefon/fax: 411.91.79; 411.54.08)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, et. 2, camerele 256—259, OP 33 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (telefon: 311.97.84, fax: 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16; 255.48.17)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Pictor Dimitrie Hârlescu nr. 6, sector 2 (telefon: 255.18.00, fax: 255.18.66; 255.19.18)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (fax: 0250/73.54.75, telefon: 0350.40.59.87; 0350.40.59.88)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Elena Doamna nr. 62—64 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ DIFSTARPRESS — S.R.L. — Slobozia, bd. Matei Basarab, bl. I60, sc. A, ap. 15 (telefon/fax: 0243/23.23.68)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96; 0268/47.56.68)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ ROESTA — S.R.L. — Curtea de Argeș, str. Valea Iașului, bl. P10, sc. B, ap. 18 (telefon/fax: 0248/72.11.43)
- ◆ VIAȚA LIBERĂ — S.A. — Galați, Str. Domnească nr. 68 (telefon: 0236/46.06.20, fax: 0236/46.08.75)
- ◆ UNITATEA — S.R.L. — Alba Iulia, str. Traian nr. 26 (telefon: 0258/81.16.31, fax: 0258/81.28.43)
- ◆ MANPRES DISTRIBUTION — S.R.L. — București, Piața Presei Libere nr. 1, (OP 33 — CP 24) (telefon/fax: 0318.06.20.33)
- ◆ CUGET LIBER — S.A. — Constanța, bd. I.C. Brătianu, nr. 5 (telefon: 0241/58.21.20, fax: 0241/61.95.24)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 160477